ANUL IV. — Nr. 999

EDIŢIA A DOUA

SAMBATA, 9 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferceştĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE

Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ 8 Noembre 1891

POCAIŢI-VE

Nu mai încape îndoială că ultima remaniare ministerială a fost rĕŭ primită de maĭ unanimitatea preseĭ. Această atitudine era firească din partea ziarelor opoziţiuneĭ liberale, a preseĭ independente şi democratice. Ea este însă stranie din partea grupuluĭ concentraţilor.

Inainte de toate, ar fi fost mult maĭ cuviincios din partea *Timpuluĭ* şi a *Independenţeĭ române* de a fi moderate în aprecierea remanierei ministeriale, după ce este ştiut că patronii lor aŭ stat lunĭ întregĭ în negociare cu generalul Florescu pentru a intra în cabinet. Mănia pe care o arată acum ziarele concentraţilor nu dovedeşte alt-ceva de cât ciuda de care sunt coprinşĭ D-niĭ Lahovary, Manu şi tot grupul lor, că nu aŭ putut lua partea lor de putere.

Dovada cea maĭ pipăită o găsim în faptul că, cu câte-va sĕptămânĭ înaintea complectăreĭ cabinetuluĭ, presa conservatorilor concentraţĭ adoptase o atitudine din cele maĭ moderate, ba chiar bine-voitoare faţă cu ministerul Florescu-Catargiu-Vernescu şi că această atitudine s'a transformat în ostilitate numaĭ din ziua în care cabinetul s'a complectat, fără participarea concentraţilor.

Orĭ cine este în drept a se întreba: de ce ministerul merita indulgenţa *Timpuluĭ* şi susţinerea *Independenţeĭ* înaintea crizeĭ şi dece merită astă-zĭ o ostilitate atât de vĕdită?

Intrarea D-lor Blaremberg şi Vericeanu schimbat-aŭ într'atât valoarea cabinetuluĭ?

De sigur nu! Toată lumea este de acord pentru a nu atribui nicĭ o însemnătate politică cârpeleĭ ministeriale.

In ochiĭ concentraţilor însă, cabinetul Florescu ar fi fost admirabil dacă în locul D-lor Blaremberg şi Vericeanu, ar fi intrat D-niĭ Al. Lahovary, Al. Stirbey, saŭ alţĭ membriĭ aĭ grupuluĭ concentrat.

Pentru douĕ portofoliurĭ şi prezidenţia Camereĭ, D-niĭ concentraţĭ ar fi stat cu plăcere alăturea cu D. Vernescu şi cu D. Vericeanu şi n'am fi asistat astă-zĭ la desvoltarea teorieĭ divorţuluĭ Catargiu - Vernescu.

Eŭ unul cred că orĭ-ce grup politic ar fi în drept de a ataca pe D. Lascar Catargiu pentru modul cum a cedat Vernescanilor în ultima remaniare ministerială, afară de grupul concentrat.

Liberaliĭ, junimiştiĭ, democraţiĭ, republicaniĭ, chiar conservatoriĭ catargiştĭ aŭ dreptul şi datoria de a combate formaţiunea actuală a cabinetuluĭ, concentraţiĭ însă, nu!

A lor e vina dacă Lascar Catargiu pe care *Timpul* şi *l'Indépendance roumaine* îl consideră astă-zĭ ca pe şeful firesc, ca pe omul providenţial al partiduluĭ conservator, n'a putut să opereze concentrarea conservatoare.

O scurtă ochire asupra atitudineĭ concentraţilor de la căderea luĭ Ion Brătianu încoace, o dovedeşte cu prisosinţă.

Cine altul a semănat prima diviziune în sînul partiduluĭ conservator de cât ceĭ de la *Epoca* şi de la *Indépendance roumaine* carĭ, lucrând sub impulsiunea şefilor de astă-zĭ aĭ grupuluĭ concentrat şi nerăbdătorĭ fiind de a gusta din fructul putereĭ, aŭ ajutat pe junimiştĭ, îndată ce aŭ ajuns la cârmă?

Cine altul a slăbit prestigiul luĭ Lascar Catargiu de cât D-niĭ Al. Lahovary, Gh. Manu şi alţĭ carĭ aŭ intrat în cabinetul junimist, aŭ silit pe şeful partiduluĭ conservator să se retragă de la preşidenţia Camereĭ şi l'aŭ redus la un mic grup de fidelĭ?

Cine altul a provocat căderea primuluĭ cabinet Catargiu de cât D-niĭ Al. Lahovary, Gh. Manu şi Pĕucescu carĭ, făcênd parte din ministerul format de şeful lor, s'aŭ împotrivit la disolvarea Camereĭ, aŭ silit pe Catargiu să se retragă şi aŭ luat locul sĕŭ, bizuindu-se de a opera concentrarea conservatoare pe socoteala lor.

In faţa acestor fapte netăgăduite, sunt autorizat a zice D-lor concentraţĭ:

„Nu voĭ aveţĭ dreptul să vĕ miraţĭ şi să vĕ sbîrlițĭ că Lascar Catargiu nu se desparte de Vernescu şi de grupul sĕŭ cu care a luptat împreună de 8 anĭ încoace, şi carĭ aŭ remas aliaţiĭ sĕĭ interesaţĭ dar credincioşĭ.

Nu voĭ puteţĭ face apel astă-zĭ la şeful partiduluĭ conservator pentru a ralia împrejurul sĕŭ, grupurile risipite ale partiduluĭ.

Dacă voiţĭ să maĭ întîrziaţĭ căderea complectă a conservatorilor şi venirea la putere a liberalilor, nu aveţĭ alta de făcut de cât să lăsaţĭ la o parte pretenţiunile voastre de grupare deosebită, ambiţiunile voastre premature la şefie şi să reintraţĭ în rîndurile partiduluĭ vostru ca soldaţĭ supuşĭ;

Pocăiţi-vĕ şi veţĭ fi iertaţĭ!

Nouĕ democraţilor anti-dinasticĭ ne este absolut indiferent dacă cutare saŭ cutare din partidele saŭ din grupurile ce se poroclesc dinastice, este la putere.

Certurile lor ne fac să petrecem şi asistăm la dînsele pare că am asista la vr'o păruială între slugile aceluiaşĭ stăpîn; dar tocmaĭ poziţiunea noastră absolut neatîrnată de partidele carĭ îşĭ dispută puterea, ne pune în stare de a le zice adevĕrul în faţă.

Alaltă-erĭ l'am zis liberalilor-conservatorĭ, erĭ liberalilor-naţionalĭ; astă-zĭ îl zicem conservatorilor-concentraţĭ.

Dunăreanul

TELEGRAME

LEMBERG, 7 Noembre.—Se desminte în mod oficial ştirea în privinţa formaţiuneĭ apropiate a uneĭ garde de graniţă călare compusă din detaşamente luate din regimentele de cavalerie din Galiţia.

VIENA, 7 Noembre.—Presa anunţă că tractatul de comerţ austro-italian va fi parafat mâine şi că delegaţiĭ austriacĭ se vor întoarce Sâmbătă la Viena.

PETERSBURG, 7 Noembrie. — *Gazeta Burseĭ* zice că cercurile bine informate desmint ştirile în privinţa unuĭ proiect de noŭ împrumut rusesc.

Tesaurul şi Banca Imperiuluĭ dispun de sume îndestulătoare pentru a plăti în timpt de patru anĭ anuităţile împrumuturilor încheiate în streinătate.

Gazeta adaogă că aceste ştirĭ constitue manopere de bursă.

Cele douĕ Belgiĭ

Ne place să ne intitulăm Belgia Orientuluĭ, deşi mult, foarte mult ne lipseşte pentru a ne putea compara cu ţara cea maĭ industrială, cu ţara cea maĭ activă şi dintre cele maĭ înaintate în civilizaţiune.

Cu toate acestea, fără a voi să măgulim orgoliul nostru naţional, trebue să spunem, că în multe privinţĭ suntem egaliĭ belgienilor, iar în unele chiar superiorĭ.

In anumite privinţĭ, Belgia ar putea să'şĭ zică: România Occidentuluĭ.

Iată, de exemplu, chestiunea fortificaţiilor.

Guvernul clerical a decis să fortifice malurile Moseleĭ şi a însărcinat cu planul fortificaţiilor pe..... generalul Brialmont. Iată un punct însemnat de potrivire cu noĭ.

S'a întîmplat însă, că Parlamentul a votat numaĭ 24 milioane pentru efectuarea acestor fortificaţiunĭ şi azĭ cheltuiala făcută cu dînsele a trecut peste 71 milioane şi încă nu e sfîrşită şi nu se ştie până unde va putea merge. Al doilea punct de asemănare:

Negreşit, Camera s'a alarmat, iar guvernul, pentru a scăpa de rĕspundere, a aruncat vina pe generalul Brialmont, autorul planurilor şi conducătorul lucrărilor de fortificare.

Camera a numit din sînul sĕŭ o comisiune, care a şi început să ancheteze faptele. Aci Belgia se deosibeşte de noĭ.

De oare-ce majoritatea acesteĭ comisiunĭ e compusă din membri opoziţiuneĭ — lucru ce la noĭ nu s'ar fi întîmplat — adevĕrul iese la lumină.

Comisiunea a cerut maĭ întâiŭ să i se pue la dispoziţie toate scrisorile schimbate de ministrul de rĕsboiŭ cu generalul Brialmont şi a luat interogatoriul acestuia din urmă.

Din scrisorile găsite, rezultă că Brialmont ţinea regulat în curent pe ministru de mersul lucrărilor, de cheltuelile ce ele vor cere până la complecta terminare şi că, prin urmare, ministrul ştia de mult care va fi cifra definitivă a cheltuelilor.

Din scrisorĭ se maĭ vede, că ministrul de rĕsboiŭ — din interes politic — nu ţinea socoteală de propunerile autorităţilor militare, temêndu-se să nu'şĭ compromită situaţia şi să nu provoace căderea guvernuluĭ.

Din acte se vede că s'a recunoscut că fortificaţiile de la Anvers sunt neîndestulătoare şi nerezistente şi s'a arătat că trebue 54 milioane pentru prefacerea şi complectarea lor.

Guvernul hotărî să lase lucrurile baltă şi ministrul de rĕzboiŭ declarase fără ruşine acum câte-va lunĭ în Cameră, că pentru fortificaţiile de la Anvers nu maĭ trebue alte sume.

Intocmaĭ ca la noĭ.

In urma acestor descoperirĭ guvernamentaliĭ sunt furioşĭ contra generaluluĭ Brialmont, ca şi când el ar fi de vină de necinstea guvernuluĭ clerical, care caută să facă lucrurile muşama.

Nu-ĭ aşa, că putem să ne punem alăturĭ cu Belgia şi să zicem: *cele douĕ Belgiĭ*, una la apus şi alta la resărit; orĭ să zicem *cele douĕ Româniĭ?* căcĭ Belgia s'a pus alăturĭ cu noĭ.

INFLUENŢA LA BERLIN

BERLIN, 7 Noembrie. — De vr'o câte-va zile influenţa se măreşte; ea atacă maĭ cu seamă persoanele de la 20 la 40 anĭ; complicaţiunile carĭ se produc sunt maĭ cu seamă cazurĭ de pneumonie.

Un concurs care nu sfîrşeşte

Concursul pentru catedra de Economia Politică şi finanţe de la universitatea din Iaşĭ, ce era să se ţină, la 1 Noembre, la universitatea din Bucureştĭ s'a amânat din noŭ după maĭ multe amânărĭ în curs de aproape 2 anĭ de zile. Cauza trebue să fie saŭ că profesorilor din comisiunea esaminatoare nu le-a plăcut candidaţiĭ, ceea ce nu se poate admite, căcĭ candidaţiĭ sunt destuĭ şi bunĭ, saŭ că actualul suplinitor de la numita catedră are vre-un mijloc de a amâna concursul, de vreme ce vedem că numitul suplinitor nu se prezintă la examen.

In tot cazul, aceste amânărĭ sunt regretabile, fiind-că înţelege orĭ-cine că după o amânare de 2 anĭ de zile ceĭ maĭ bunĭ dintre candidaţĭ fiind osteniţĭ de atâtea întortocherĭ nu se vor maĭ prezenta la concurs.

De rîndul acesta concurenţiĭ fiind ţinuţĭ în suspensiune în timp de 6 zile neştiind ce e de făcut şi neputênd afla nimic de la nimenĭ, aŭ căutat a se retrage.

ART. 1 AL D-LUI PONI

Inainte de a da argumentele pentru carĭ credem că art. 1 al proiectuluĭ D-luĭ Poni, — care vrea obligativitatea şi gratuitatea învăţămîntuluĭ numaĭ pentru fiĭ de cetăţenĭ—este nedrept, publicăm cele două documente de maĭ la vale.

Ele vor fi poate de folos D-luĭ Poni.

Adaos la buletin foaia publicaţiilor oficiale

Ministerul cultelor şi al instrucţiuneĭ publice.

Circulare adresate către comunităţile catolice şi evreeşti prin fruntaşiĭ lor

Către Eminenţa Sa Antonio de Stefano Episcop de Bender vizitator misiunii Romano-catolice în principatul Moldoveĭ.

Trebuinţa respândireĭ învĕţăturilor la toate clasele societăţeĭ şi a locuitorilor ţĕriĭ, fiind cea maĭ întâiŭ şi cea maĭ neapărată condiţie pentru viitorul eĭ, şi pentru consolidarea şi înflorirea statuluĭ, Guvernul a întors dreapta cu îngrijire în asemenea obiect şi pentru locuitoriĭ de religie catolică ce formează o parte importantă a populaţieĭ principatuluĭ, şi decĭ ministerul acesta de culte şi instrucţie publică, ca organ al înaltuluĭ guvern, vĕzînd că comunităţile catolice se găsesc lipsite de aşezămintele trebuitoare printr'o învĕţătură bine organizată şi conformă cu trebuinţele practice, publice şi private a acelor comunităţĭ în sînul ţĕriĭ în care trăiesc, cu căzuta onoare face poftire Eminenţeĭ Voastre să bine voiţĭ prin mijloacele morale de carĭ dispuneţĭ ca şeful lor spiritual, a deştepta comunităţile către înţelegerea foloaselor uneĭ asemine învĕţăturĭ şi a le îndemna către înfiinţarea de şcolĭ primare comunale şi maĭ ales de şcolĭ săteştĭ prin numeroasele sate catolice, în carĭ învĕţătura să fie organizată după modelul şcoalelor primare şi săteştĭ române şi în care învăţarea limbeĭ române să'şĭ aibă locul cuvenit potrivit legilor şcolastice ale ţĕreĭ şi chiar trebuinţeĭ neapărate ce aŭ de a o învăţa şi a o cunoaşte locuitoriĭ catolicĭ carĭ se găsesc adoptaţĭ şi îmbrăţişaţĭ în ţară în tocmaĭ ca nişte adevăraţĭ fiĭ aĭ eĭ.

Subscrisul se măguleşte că Eminenţa Voastră veţĭ da o grabnică şi eficace urmare a acesteĭ mijlocirĭ şi că în curênd ministerul va primi cu mulţumire cererile comunităţilor catolice pentru înfiinţare şi organizare de asemenea şcolĭ.

Către fruntaşiĭ comunităţiĭ locuitorilor de religie evreiască.

Avêndu-se în vedere legiuirea prevĕzută la § 42 lit. secţia I, partea I-a din aşezămîntul şcolar, prin care se statorniceşte mijlocirea înfiinţăriĭ de şcolĭ primare pentru comunităţile evreeştĭ după modelul acelor româneştĭ;

Avêndu-se în vedere că pân'acum încă tinerimea evreiască se găseşte lipsită de o învăţătură bine organizată şi conformă cu gradul de cultură socială şi cu trebuinţile vieţiĭ practice, publice şi private în ţară, în a căreĭ sîn comunităţile sunt aşezate; avêndu-se în privire că prin o asemenea urmare şi prin aceea că învĕţarea limbeĭ române se găseşte cu totul scoasă din educaţia ce se dă tinerimeĭ evreeştĭ, comunităţile se găsesc cu totul înapoite şi lipsite de orĭ ce înbrăţişare din partea celor-l'alţĭ locuitorĭ aĭ ţĕriĭ, prin care se vĕd reduşĭ a sta pururea în o poziţie vicioasă, păgubitoare atât pentru buna lor stare ca cetăţenĭ comercianţĭ, meseriaşĭ, şi altele, cât şi pentru interesele publice de consolidarea Statuluĭ şi înflorirea ţăriĭ.

Ministerul face prin aceasta cuvenita îndemnare comunităţilor prin organul fruntaşilor lor, a se deştepta către înţelegerea trebuinţeĭ ce urmează pentru tinerimea lor de a primi o învăţătură bine organizată şi a foloaselor ce poate fi pentru viitorul lor din înfiinţarea şcoalelor primare cerute de maĭ sus citata legiuire.

Pentru care fruntaşiĭ sunt poftiţĭ a veni în camera ministeruluĭ spre a se statua prin înţelegere asupra numĕruluĭ şi a administraţieĭ unor asemenea şcolĭ, carĭ se vor înfiinţa prin toate comunităţile şi se vor organiza întocmaĭ după modelul şcoalelor primare româneştĭ şi în care predarea limbeĭ romîne îşĭ va avea locul cuvenit.

Avîndu-se în privire că prin § 34, din aşezămîntul şcolar ce legiueşte înfiinţarea unuĭ curs de pedagogie pentru institutul şcoaleĭ centrale de fete, în care internele menite a fi învăţătoare vor fi îndatorite învăţînd teoria pedagogică să să deie ajutor învăţătoarelor spre

a se deprinde tot odată cu practica nobileĭ lor chiemărĭ;

Avêndu-se în privire că prin întîrzierea ce pân'acum s'a urmat pentru înfiinţarea aceluĭ curs, ţara noastră se găseşte încă lipsită de învěţătoare şi guvernante indigene, prin care să se poată scuti pentru trebuinţĭ publice şi private aducerea cu multă cheltuială şi adesea cu nenimerire a unor asemenea din ţěrĭ strěine;

Avêndu-se în privire că prin asemenea lipsă este tot odată o adevěrată pagubă morală, pentru o educaţie cu adevěrat naţională a generaţieĭ tinere din ţară şi un neajuns către rezultatul aşteptat de la scopul înfiinţăriĭ unuĭ institut public pentru educaţia fetelor;

Avêndu-se asemene în privire şi trebuinţa de bune învěţătoare şi guvernante indigene pentru şcoalele de fete ce sunt acum a se înfiinţa prin maĭ multe poliţiĭ ţinutale;

Ministerul aŭ regulat deschiderea unuĭ curs de pedagogie în limba franceză la institutul şcoaleĭ centrale de fete din Capitală, cu începere de la 1 Septemare viitor anul corent.

La acel curs vor face parte atât elevele ce după sfîrşirea învěţăturilor ordinare s'ar destina carierei de învěţătoare cât şi toate guvernantele şi sub-guvernantele ce se găsesc azĭ funcţionînd în citatul institut. Prin ascultarea cursuluĭ în limba franceză elevele se vor putea perfecţiona cu atât maĭ temeinic în cunoaşterea acesteĭ limbĭ moderne ce se găseşte îmbrăţişată cu o covîrşitoare generalitate de societatea noastră.

Min. (Iscălit) Pr. *Dim. A. Cantacuzin*
Direc. G. Dulcescu
Şef. sec. G. Milidon
Nr. 4464 *Iaşĭ în 5 Iunie 1858*

Mizeria ovreilor din Cernăuţĭ

Dr. Röhmer, fizicul orăşenesc din Cernăuţĭ, a adresat magistratuluĭ o scrisoare în care descrie în colorĭ viĭ marea mizerie ce domneşte între poporaţiunea ovreiască din oraş. Maĭ ales în stradele Sinagogeĭ, Fântâneĭ, Binder şi a Caliceancheĭ, unde locuesc exclusiv ovrei, mizeria a ajuns la culme; în încăperĭ de tot micĭ saŭ în beciurĭ înguste locuesc maĭ multe familiĭ la un loc aşa că te surprinde când vezĭ câte 12 persoane ghemuite într'o singură cămară. Dr. Rohmer aminteşte şi de boalele contagioase şi epidemice, care toate aŭ cuibul lor în acest gheto şi roagă pe magistrat, ca acesta, pe lângă toate că singur caută să aline după putinţă mizeria, să se adreseze şi către fundaţiunea Br. Hirsch, ca şi aceasta să vie întru ajutor ovreilor mizerĭ.

Camera franceză

Chestia lucrătorilor

PARIS, 7 Noembre. — *D. Basly a interpelat la Cameră în privinţa grevelor minerilor; el cere ca minele să fie puse în regie.*

D. Yves Guyot rĕspunde că guvernul nu se amestecă, dar că ar fi uşor că cu puţină bună-voinţă dintr'o parte şi alta să se ajungă la o soluţiune satisfăcătoare.

D-nul de Freycinet anunţă că va propune parlamentuluĭ să institue un arbitragiŭ destinat să previe toate neînţelegerile. Această declaraţiune a fost primită cu aplause viĭ. D. Basly, ia însărcinarea să facă pe lucrătorĭ să primească arbitragiul.

Ordinea de zi care aprobă declaraţiunile guvernuluĭ s'a votat cu 354 voturĭ contra 107.

D. Yves Guyot anunţă D-luĭ Basly că va desemna ca arbitriĭ 3 inginerĭ însărcinaţĭ cu examinarea neînţelegerilor dintre companiile miniere şi greviştĭ.

Biserica Română în Bucovina

Ciudat spirit începe a domni în cercurile guvernamentale din Bucovina. In Sadagura există adică o biserică ort.-orientală de lemn foarte vechie, care e în pericol să se dărîme. Căpitanul districtual a constatat starea bisericeĭ şi a făcut despre aceasta raportul cuvenit. După ordonanţele ministeriale şi consistoriale închiderea unuĭ locaş sfînt, cum e şi biserica, se face în acel mod, că se trimite o comisiune, compusă din un delegat al guvernuluĭ şi altul al consistoriuluĭ ort. oriental, care comisiune, după scoaterea sfintelor taine, a cărţilor şi straelor bisericeştĭ din partea delegatuluĭ consistorial, închide biserica. Pentru Bucovina şi în special pentru Sadagura seamână a nu exista ast-fel de ordonanţe, căcĭ în urma ordinuluĭ dat prin telefon de către preşedintele ţěriĭ, D. conte Pace, primarul orăşeluluĭ Sadagura, care din întêmplare e ovreŭ împreună ca gendarmiĭ a închis biserica ort. orient. din Sadagura, aşa că atât sfintele taine cât şi straile şi cărţile bisericeştĭ sunt încuiate şi la caz de nevoie nicĭ nu se pot scoate din biserică. Incă odată, departe am ajuns!

Medicamentele

D-niĭ membriĭ aĭ consiliuluĭ de higienă aŭ hotărît să inspecteze farmaciile din Capitală, să vază dacă D-niĭ farmaciştĭ se conformează regulamentelor.

O asemenea inspecţiune era mult dorită. De întrebuinţarea medicamentelor şi de puritatea lor de cele maĭ multe orĭ atârnă viaţa noastră; şi nu o singură dată aŭ constatat mediciĭ cu mirare, că medicamentele nu produc efectul dorit. 'Mĭ-aduc aminte de un D. medic al căruia copil era bolnav de frigurĭ. Toată lumea până şi babele ştiŭ că sulfatul de chinină este un specific contra frigurilor, că e medicamentul cel maĭ energic. Şi cu toate acestea bietul medic o vară întreagă şi-a îndopat copilul cu sulfat de chinină fără ca să'l poată vindeca. Când, la urma urmeĭ, luând şi analizând chinina, constată că este falsificată. Acuma se convinse bietul om de ce nu i se vindeca copilul.

Şi în cazul acestuĭ medic sunt foarte mulţĭ oamenĭ. Câţĭ poate n'aŭ plâns pierderea vre-unuĭ membru din familie saŭ vre-unuĭ amic, cu toate că i-aŭ dat îngrijirile cele maĭ minuţioase şi cu tot devotamentul medicilor. Şi uniĭ şi alţiĭ se miră şi daŭ din cap fără să'şĭ poată explica această perdere. Şi cu toate acestea, de s'ar fi analisat medicamentele s'ar fi aflat uşor cauza nenorocireĭ.

Departe de noĭ de a învinovăţi pe D-niĭ farmaciştĭ că aŭ obiceiul să'şĭ falşifice medicamentele. Totuşĭ în cele maĭ multe cazurĭ nereuşita medicamentelor nu se poate explica de cât prin faptul că medicul una scrie pe hêrtie şi alta se dă bolnavuluĭ. Fireşte că sunt cazurĭ în care medicamentul nu reuşeşte, din cauză că medicul n'a făcut adevěrata diagnosă bolnavuluĭ. Cu toate acestea de multe orĭ se întîmplă ca medicilor de valoare să nu le reuşească medicamentele în cazurĭ comune.

Ne facem datoria de a atrage deosebita atenţiune D-lor medicĭ care aŭ să facă inspecţia. Iĭ rugăm să cerceteze cu luare aminte dacă D-niĭ farmaciştĭ aŭ toate medicamentele necesare. Nu s'a pomenit ca un D. farmacist să fi spus cuĭva că nu'ĭ pote face doctoria căcĭ nu are cele necesare. Cu toate acestea lipsurĭ de asemenea natură se întîmplă, poate dacă nu aşa des, dar se 'ntîmplă. De aceia controlul farmaciilor trebue făcut foarte des. Nu e de jucat cu viaţa oamenilor.

INFORMAŢIUNI

D. Alex. V. Beldimanŭ, directorul ziaruluĭ nostru, a plecat aseară la Iaşĭ de unde se va întoarce Marţĭ dimineaţa.

—✠—

Ştirea dată de *Naţionalul* asupra demisiuneĭ irevocabile a D-luĭ D. Alexandrescu, secretarul general de la justiţie, este neîntemeiată.

D. Alexandrescu rĕmâne la postul sĕŭ.

—✠—

D. Stoenescu, prefectul judeţuluĭ Teleorman, a fost permutat ca prefect al judeţuluĭ Muscel, în locul D-luĭ Popescu care trece la Teleorman.

* * *

D. Stoenescu a demisionat considerând această permutare deghizată spre a se scăpa de dînsul.

—✠—

Erĭ şi alaltăierĭ termometrul arăta în Bucureştĭ 20 grade centigrade.

—✠—

Timpul care de câte-va zile este foarte frumos, a permis agricultorilor să'şĭ lucreze pămîntul în cea maĭ mare parte.

Mulţĭ din eĭ aŭ şi început a face semănăturile de toamnă, carĭ se credeaŭ pierdute.

—✠—

Membriĭ clubuluĭ liberal sunt convocaţĭ să se întrunească astă-seară, spre a discuta atitudinea lor politică şi mijloacele de luptă în timpul sesiuneĭ parlamentare şi în viitoarele alegerĭ senatoriale.

—✠—

In comunele Suici şi Tigvenĭ din judeţul Argeş s'a deschis câte un oficiŭ de telegrafie şi de poştă uşoară cu serviciŭ limitat.

—✠—

„Monitorul oficial" promulgă decretul prin care decide obligatoare convenţia pentru joncţia căilor noastre ferate cu cele austro-ungare.

—✠—

D. Criticos, vechiŭ comerciant în Capitală, s'a făcut nevězut de câte-va zile.

Creditoriĭ sěĭ sînt foarte îngrijaţĭ.

—✠—

D. Doctor în medicină Ninoveanu Grigore e înaintat la gradul de medic de batalion şi chemat să'şĭ facă stagiul de un an în regimentul 8 de dorobanţĭ din Buzĕŭ.

—✠—

Ni se scrie din Galaţĭ că aseară a fost în sala biblioteceĭ o întrunire pregătitoare pentru înfiinţarea unuĭ ateneŭ în acel oraş. Aŭ luat parte la întrunire vre o 40 de persoane din societatea cultă gălăţeană: profesorĭ, avocaţĭ, magistraţĭ, doctorĭ. President a fost proclamat D. M. Beştelei, consilier la curtea de apel.

După ce luară câţĭ-va domnĭ cuvîntul, arătênd necesitatea uneĭ asemenea instituţiunĭ de cultură, s'a declarat asociaţiunea constituită şi s'a ales o comisiune care să elaboreze statutele, comisiune compusă din D. Beştelei president, D-niĭ Bonachi, Ressu, Mihăilescu membri, D. A. Nicolescu, secretar general.

Felicităm din toate inima pe iniţiatoriĭ acesteĭ frumoase opere şi urăm toi succesul sperat.

PAUL BONNETAIN

CLOPOŢELUL

Bětrînul general de Labertye, zis don Quişotul clubuluĭ, citea tare programul teatrelor, şi, nemulţumit de fie-care distribuţie, mormăia fel de fel de anecdote, când unu din membri clubuluĭ zise:

— Iacă René d'Hymatz!

Se sculară toţĭ şi'l primiră cu urale pe cel care veni. Il atraseră pe divan. Ce căuta bunul René aşa de curînd în Paris?

Şi cordial era entusiasmul tutulor.

— Ce căuta în Paris? Şi ce s'a făcut baroana? întrebă cineva.

René rĕspunse numaĭ cu o ridicătură din umerĭ, ca om căruia'ĭ vorbeştĭ d'o istorie veche.

Prietenul deschise ochiĭ marĭ.

— S'a sfîrşit? Aşa de iute? zise el vĕzênd mirarea generală. Sapristi! cum aĭ izbutit să rupĭ?... Se vede că eştĭ tare! Aide, René, spune-ne şi noĕ cum s'a întîmplat.

* * *

D'Hymatz zise:

— Intre noĭ, nu'ĭ aşa?

In fond istoria e simplă: puţin din pricina bărbatuluĭ eĭ, şi mult din pricina bietuluĭ Richard pe care'l adora şi care a murit în Senegal, baroana era nenorocită. Cunoaşteţĭ toţĭ mulţime de femeĭ destul de rĕŭ ursite, însă George v'a amintit cum îşĭ lua femeia asta rolul de victimă. Mama mea îĭ zicea „sfîntă", tata o poroclise „văduva luĭ tragică", şi chiar eŭ aveam un respect vechĭ pentru dînsa, fără să mĕ gîndesc că timpul o obişnuise cu durerea cum se obişnueşte cineva cu o haină şi că sigur că i se urîse cu rolul eĭ de şi'l ţinea cu mîndrie. Ş'apoĭ, o întîlneam rar şi şi atuncĭ în familie, la noĭ, la Chaumines unde şade zece lunĭ într'un an. Veni Krahul. Baronul pierdu tot ce'ĭ lăsase pasiunile luĭ de bĕtuin şi se găsi aşa de compromis, ca administrator al uneĭ băncĭ de emisiune, în cât fugi în streinătate. A doa zi dupe nenorocire nevastă-sa veni să plângă la mama. Eŭ eram acasă şi rĕmăseĭ, fiind-că nu maĭ cunoşteam pe vecina noastră de moşie. O femee frumoasă care nu ştie să plîngă e maĭ urîtă de cât o urîtă care rîde: asta plîngea de 'ţĭ era drag s'o vezĭ. La Chaumines frumuseţea eĭ de ghiaţă nu'mĭ spunea nimic; în Paris, în ziua aceea, se desgheţase, mĕ ispitea, şi privirea mea avu atâta entusiasm şi atâta mirare negreşit în cât ea băgă de seamă. Condoleanţele mele şi serviciile mele pe carĭ i le puseĭ la dispoziţie fură bine primite.

Scurtez.

O lună întreagă şicanaĭ pentru dînsa pe avocaţĭ, şi ajungênd omul eĭ de afacerĭ, îĭ fuseĭ foarte folositor ca s'o silesc să'mĭ mulţumească cu căldură. Scurt vorbind, îmĭ dete voe să mĕ duc s'o vĕz, de la patru la şase, în zilele când nu primea. Eram „prietinul sĕŭ."

Nu trebue să rîdeţĭ. Poate că era sinceră când îmĭ zicea aşa. De când o cunoşteam însă capriciul meŭ se prefăcea în dorinţă. La fie-care vizită îmĭ plăcea tot maĭ mult maturitatea eĭ aşa de fragedă. Şi îmĭ plăcea iar terenul acesta noŭ, pe care nimenĭ, zicea lumea, nicĭ chiar Richard, nu 'l explorase.

Când îndrăzniĭ însă să'ĭ spun câte o vorbă maĭ dulce, ea mĕ asasină cu morală. De aceia, fără să zic nimic o lăsaĭ să'mĭ vorbească de platonicele mângâerĭ, să celebreze comerţul sufletelor pe carĭ le desparte lumea. Pe urmă îĭ luaĭ mâinile şi'ĭ ţinuĭ discursul acesta mic:

„Scumpă Eleno, una din două: saŭ cochetăria d-tale rîde de iubirea mea şi atuncĭ este... vreme pierdută; saŭ, eştĭ sinceră, şi nu'ţĭ plac! Zicĭ că nu'ĭ aşa?... Bine! Atuncĭ, lasă-mĕ să'ţĭ spun că am treĭ-zecĭ de anĭ, că te ador, şi că nicĭ o dată nu am să cred că poate fi o prietinie sentimentală între un bărbat bine amorezat şi o femee frumoasă cum eştĭ d-ta. Lasă-mĕ iar să'ţĭ mărturisesc că nu pot juca ast-fel de rol şi că, fatalmente, o să vie un ceas când n'o să'ĭ remâe alt-ceva de făcut ca să fugĭ de buzele mele, de cât să tragĭ clopoţelul ca să puĭ să mĕ dea afară. Maĭ stărueştĭ acum să 'mĭ zicĭ prietin orĭ frate?...

„Să încercăm!" îmĭ rĕspunse ea. „D-ta eştĭ un om cum se cade, şi dacă mĕ iubeştĭ aĭ să fiĭ tare chiar în potriva D-tale..."

Trecură zile dupe asta. Eram nebun dupe dînsa. In fie-care seară însă făceam progrese. Insă pe când dam cele din urmă asalturĭ mĕ izbiĭ de atâta îndĕrătnicie în cât îmĭ cam perduĭ speranţa. Intr'o zi îmĭ spuse că vrea să plece. A doua zi picaĭ la dînsa înainte de ceasul hotărît şi-ĭ spuseĭ toată nebunia mea. Insă atuncĭ intră slujnica şi'ĭ spuse că a venit cumnată-sa. Cum s'o trimeată să se plimbe?.. Mĕ lăsă singur. Dupe ce plecă ruda eĭ, baroana veni iar în odaia unde mĕ aflam. Nu-ĭ deteĭ pas să închidă bine uşa şi, pe la spate, o luaĭ în braţe şi o sărutaĭ pe ceafă. N'o vedeam, însă o simţeam că tremură. De o dată, desfăcu braţele aşa de tare în cât eŭ pierduĭ puterea, şi, dând un ţipăt, se repezi la clopoţel. Eram la treĭ paşĭ, alb ca o cârpă, cu pălăria în mână, zdrobit. Un minut, un secol, trecu. Şi de-odată ea sări la mine. Nu venea nicĭ o slugă. Lăsasem ochiĭ în jos, însă îĭ simţiam suflarea eĭ cum mĕ frigea. A! ce prost e bărbatul! Ea avu acum alt ţipăt, jumĕtate rîs, jumĕtate plâns şi pălăria mea, bastonul meŭ, zburară, zmulse de dînsa. Işĭ înodă braţele pe după gâtul meŭ, şi, roşie, ruşinată, ca şi cum voia să nu o vĕd în explozia asta de amor, mĕ sărută pe ochĭ cu furie.

Chiar în seara aceea eram departe cincĭ-zecĭ leghe de Paris. Biata femee avea o frică grozavă de casa eĭ şi plângea între două sărutărĭ. Un moment îĭ vorbiĭ de emoţiunile mele de după amiazĭ; ea îşĭ piti capul în pieptul meŭ, pe urmă îmĭ şopti: „Trebuiam să rup eŭ clopoţelul, de vreme ce tu nu te gândiseşĭ."

Trăiĭ şase lunĭ în adevĕrată fericire. Nimenĭ nu va putea spune cât farmec aŭ legăturile astea în carĭ femeea, care se apropie de toamna eĭ, pune rafineriĭ de inimă şi de simţurĭ. Ea dă ce n'a dat nicĭ-odată. Pare că are conştiinţa că fericirea asta va fi pentru dînsa cea din urmă. Chiar frumuseţea eĭ înbracă farmecul fructuluĭ sătul de soare în faţa căruia simţim mîncărime de mână, e tot ce poate fi maĭ dulce, fiind complectă. Dragostea eĭ o face să descopere tot ce nu ştie, dacă viaţa nu 'ĭ-a dat experienţa. Ea amestecă toate fericirile, fuzionează toate bucuriile; găseştĭ la dînsa pudoare ca la o fecioară cu cocheteriĭ carĭ te aprind şi mîngâerile eĭ cele maĭ nebune iaŭ graţiĭ pe carĭ amorul adevĕrat le fac ingenue. Sper că o să maĭ am aventurĭ de azĭ încolo, însă nicĭ-odată nu am să uit pe baroana cum se uita într'o zi la mine; dormeam şi ea mĕ privea dormind. Avuseĭ conştiinţă de lucrul ăsta, şi, deşteptându-mĕ, mĕ uitaĭ la dînsa printre

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(28)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristinei

XVI

Simplicitatea acesteĭ primirĭ, bunătatea ce 'ĭ arăta buna contesă seduseră îndată pe Sylvain Burgand şi el simţi numaĭ decât că va iubi pe noa sa stěpînă cu acelaş devotament orb pe care 'l avusese pentru căpitanul sěŭ...

Astfel se petrecură lucrurile.

Burgand îşĭ înplini slujba de intendent cu o probitate şi cu o conştiinţă desěvîrşită.

Contele încremeni la sfîrşitul celuĭ dintîĭ an: veniturile luĭ funciare sporiseră cu o treime decând se ocupa Burgand de ele.

Nu că recoltele eraŭ maĭ bune nicĭ că arenzile eraŭ maĭ scumpe, însă toate se făceaŭ cu regulă, cu disciplină.

Tereza crescu lângă Madelena şi primi aceiaşĭ educaţie.

Burgand era un bărbat nalt, frumos, voinic în ziua când intră la contele de Montalais.

In mijlocul obrazuluĭ cam aspru, dar foarte franş şi foarte simpatic al fostuluĭ soldat, străluceaŭ, sub nişte gene negre şi dese, doĭ ochĭ de o inteligenţă ciudată, doĭ ochĭ plinĭ de energie şi de bunătate.

Ceĭ 45 de anĭ aĭ luĭ îĭ albiseră tîmplele; fruntea se cam încreţise.

In momentul în care sîntem avea capul alb de tot, ce vreĭ? la 62 de anĭ! însă era drept ca un brad şi zicea că se simte maĭ voinic decât orĭ când.

Burgand avea glasul sonor, gestul larg.

Limbagiul fuĭ cam liber de soldat bětrîn se rafinase în contactul cu Tereza. Cu toate acestea tot îĭ scăpaŭ uneorĭ expresiunĭ tipice şi câte un „sacrebleu" expresie care făcea bucuria Montalaizilor maĭ cu seamă din pricina încurcăturĭ în care'l puneaŭ pe bietul om înjurăturile luĭ....

XVII

Să ne întoarcem la personagiile noastre pe carĭ le am lăsat la masă.

Dupe ce mîncară, Filip opri pe contele tocmaĭ când voia să se sue în camera sa.

— Aş vrea să'ţĭ vorbesc, tată... zise el.

— Ce este? Te ascult.

Filip arătă conteluĭ pe Madelena, pe Tereza, pe Burgand şi pe mistres Howard.

— Nu sîntem bine aci. Ce am să'ţĭ spun eŭ vreaŭ să 'ţĭ spun numaĭ d-tale.

— A! e ceva serios? Atuncĭ, vreĭ să mergem în camera mea?

— Dacă voeştĭ d-ta, tată, mergem.

Când fură în cameră Filip zise:

— Maĭ nainte de orĭ ce, bunul meŭ tată, scuză-mĕ că vorbesc de un lucru care poate să te facă să bănuieştĭ că nu ţiŭ în seamă autoritatea d-tale.

D-ta porunceştĭ aci, şi eŭ nu mĕ gîndesc câtuşĭ de puţin ca să'ţĭ poruncesc ce să facĭ....

Dă'mĭ voe însă să'ţĭ fac observaţiunĭ cuviincioase.

— Unde vreĭ s'ajungĭ? întrebă contele. Spune iute, te rog.

— Este multă vreme, tată, decând voiam să'ţĭ vorbesc de un lucru care mĕ face mult să mĕ gîndesc, însă nu cutezam să tulbur singurătatea în care trăiaĭ. Profit de cea d'întîĭ ocazia care mi se înfăcişaşĕ....

— Scurtează.....

— O Doamne! e foarte simplu.... mĕ întreb de câte-va zile cum o să facem ca să concediăm pe mistress Howard şi n'am găsit încă nicĭ un mijloc acceptabil.... de acea voiam să te consult.

— Ce zicĭ?.... pe cine vreĭ să concediezĭ? zise contele galben tot, şi plecat spre fiul sĕŭ.

— Pe mistress Howard, cititoarea mamĭ, care nu maĭ poate avea nimic de făcut aicĭ, zise tînĕrul.

— Eştĭ nebun, zise contele. Ce 'ţĭ-a venit ca să vreĭ să goneştĭ pe... persoana aceasta?

— Iţĭ spun încă odată, tată, mistress Howard nu maĭ are ce căuta în casa noastră.

— Auzĭ vorbă! Şi pentru ce? Dar Madelena? Vreĭ s'o laşĭ singură acum?

— Nimenĭ nu se gîndeşte să lase pe sora mea fără tovarăşe, zise Filip foarte rece; însă, afară de mistress Howard, ea are ce 'ĭ trebue.

— Pe cine, roga'te?

— Pe Tereza Burgand, prietina eĭ, tovarăşa eĭ din copilărie; Tereza care o iubeşte din inimă; Tereza care este devotamentul personificat şi care....

— Mistress Howard are aceleaşĭ calităţĭ.... Trebue să 'ţĭ aducĭ aminte că noĭ le am apreciat maĭ deunăzi.

— Lucrul acesta e contestabil, tată, şi orĭ cât de devotată, orĭcât de afectuoasă ar fi streina asta, nu poate să se compare cu dragostea Terezi, pentru noĭ, a Terezi care a crescut lângă noĭ, pe care noĭ o considerăm că face parte din familia noastră....

— Negreşit, şi eŭ maĭ mult decât orĭcine apreciez virtuţile acesteĭ copile; însa Tereza e numaĭ o copilă...

Madeleni îĭ trebue o persoană maĭ în vîrstă decât dînsa, care să'ĭ ţie întru câtva loc de mumă.

Filip sări în sus.

— O! tată, te rog, nu zise astfel de vorbă!

Mama Madeleni, femeia asta?

Nu, nu, nu poţĭ să te gîndeştĭ serios s'o ţiĭ aci.

Ş'apoĭ, Madelena trebuia să se mărite cu Saint-Yves cât maĭ curînd se va putea?

Enric de Montalais era prăpădit.

Nu'şĭ maĭ aducea aminte că Christina voia să plece într'o zi înainte de moartea conteseĭ, şi că el consimţise.

Par'că se gîndea acum că în momentul de faţă nu maĭ era nevoe să se despartă de Christina.

Iubirea luĭ era maĭ tare decât durerea luĭ.

— Ce 'mĭ propuĭ tu, finule, nu se poate! zise contele.

(Va urma)

gene. O! cu ce privire lăcrămată se uita la mine! Și câte copilării dulci după ce deschiseĭ ochiĭ!

Acum partea cea-l'altă a medaliei. Intîmplarea trebuia să ne despartă după câte-va lunĭ. Legăturile acestea trebue să rĕmâie scurte tocmaĭ fiind-că aŭ prea multă fericire. In doĕ orĭ treĭ rîndurĭ ne despărţi lumea. Când ne întîlnirăm iar, constataĭ că dorinţele mele se maĭ rĕciseră. Frigurile mele de maĭ nainte nu maĭ veneaŭ când le chemam, mîngâerile mele eraŭ maĭ recĭ, maĭ moĭ. Ea, sĕrmana, mĕ iubea chiar maĭ mult. Toţĭ aţĭ trecut prin sensaţiunile pe carĭ le-am avut eŭ atuncĭ, şi ca şi mine, v'a făcut rĕŭ când aţĭ vĕzut că dragostea femeĭ, la început adorată, acum vĕ oboseşte din zi în zi maĭ mult, din pricina obişnuinţeĭ. Omul se împotriveşte cu atât maĭ mult cu cât a iubit maĭ tare: eŭ m'am înpotrivit. Chiar mĕ oboseam în sacrificiĭ eroice, pe carĭ ea nu le-a ştiut. In cele din urmă, era un chin pentru mine. Ah! ce urîte sînt mîngâerile pe carĭ le daĭ fiind-că eştĭ dator! Cum ţi se pare azĭ urît tot ce găseaĭ nainte că e perfect de frumos!

Am luptat şase lunĭ! Iubita era un călăŭ fără să ştie!.... In cele din urmă, într'o zi când suferisem maĭ mult ca de obiceiŭ, şi furios că sunt nemulţumit de mine plîngându-mĕ de dînsa, hotărîĭ să ajut întâmplarea!

Maĭ cu seamă la începutul dragosteĭ noastre aveam obiceiul ca să ne jucăm. Intre sărutărĭ mimam scena întâia a dulceluĭ nostru romanţ. Elena se ducea la uşa budoaruluĭ japonez şi acolo eŭ o luam în braţe pe la spate şi o sărutam pe ceafă. Ea rizênd în loc ca să maĭ ţipe ca atuncĭ, s'atârna de clopoţel ca să'l rupă. Ca şi în ziua d'întîĭ, clopoţelul nu suna, nu venea nicĭ o slugă şi ca doĭ copiĭ, ne veseleam de pantomima noastră până în momentul când ne luam în braţe şi cădeam pe canapea.

Când vruseĭ să ajut întâmplarea, îmĭ aduseĭ aminte de jocul acesta de amor. Eram singur în buduar, aşteptând pe Elena care se îmbrăca. Imĭ bătea inima însă eram prea nenorocit. Nu mĕ gîndiĭ d'ocamdată! Deschiseĭ uşa şi mĕ duseĭ până aproape de odaia slugilor unde era timbrul electric. Inodaĭ sîrmele, carĭ eraŭ tăiate. Peste două zile jocul nostru începu iar, şi când trase ea clopoţelul, veni un servitor. Ea dete un ţipăt. Insă eŭ îmĭ luasem inima în dinţĭ. Imĭ luasem pălăria. Eram afară, eram liber!

Peste un ceas luaĭ trenul accelerat care mergea la Bruxelles şi ea primi un bilet de la mine, bilet în care'ĭ scriam: „D-nă, când o femee se satură de dragostea unuĭ bărbat, poate să se desfacă de dînsul fără să cheme slugile să'l dea afară. Să nu aĭ nicĭ o frică: n'aĭ să mĕ maĭ vezĭ. Eŭ n'am să te uit.... şi aşa maĭ departe". Iĭ trimeseĭ înapoĭ toate scrisorile fără să le deschid şi tocmaĭ asta m'a costat maĭ mult. Când se stinge iubirea, rĕmâne curiozitatea, aş fi vrut să ştiŭ. Insă mĕ temeam că o să mĕ întorc iar la ea. Când m'am întors în Franţa am aflat că ea era în provincie. D'atuncĭ n'am maĭ vĕzut-o.

* * *

Iar se făcu tăcere. René îşĭ aprindea ţigara Un bărbat se puse în faţa luĭ, era generalul de Labertye. Era galben.

— Domnule d'Hymatz, îĭ zise el încet, nu cunosc pe dama aceea, însă aĭ făcut bine că aĭ luat trenul pentru Bruxelles.

— Pentru ce, generale? zise tînĕrul mirat.

— Fiind că, domnul meŭ, trenul acela este cu deosebire rezervat oamenilor carĭ fug din Paris fiindcă aŭ făcut o mişelie!

. . . .

D'Hymatz se bătu a doua zi cu generalul. Bĕtrînul soldat fu rănit în coaste şi zăcu şase sĕptămânĭ. Nicĭ nu s'a maĭ vindecat vreodată.

Chiar în seara aceea lumea zicea că el voise să'şĭ rĕzbune onoarea sa şi că adversarul sĕŭ era amantul nevesteĭ sale.

Spartali.

„NOCH EIN ESEL"

Citim în *Voinţa Naţională*:

Era pe vremea opoziţiuneĭ unite.

Camerile se disolvase şi ţara era chiemată la nouĭ alegerĭ.

Brăila, din cauza dezbinăreĭ liberalilor, devenise un centru important de opoziţiune, şi lupta electorală se desemna din zi în zi sub forma cea maĭ acută.

Comitetul opoziţionist, de pe acele timpurĭ, decise a propune la colegiul I candidatura D-luĭ Nicolae Blaremberg.

Această candidatură conveni tuturor; nouĕ, liberalilor disidenţĭ, pentru că D. Blaremberg se intitula *liberal independent*, iar conservatorilor pentru motivul că D. Blaremberg era considerat ca un antidinastic convins şi voiaŭ, prin D-sa, să atace pe Rege cu toată furia şi pasiunea de carĭ 'l ştiaŭ că este capabil.

Şi în adevĕr, conservatoriĭ nu se înşelaseră în calculele lor. Căcĭ cine-putea să atace cu maĭ multă inverşunare Coroana de cât acela care se retrăsese din luptele politice, numaĭ pentru motivul că tovarăşiĭ seĭ de luptă nu voiseră a primi propunerea sa, *de a lupta pe toate căile pentru a resturna pe Capul Statuluĭ?*

Se hotărî decĭ ca să meargă cine-va în persoană la Sturzenĭ, spre a duce D-luĭ Blaremberg propunerea comitetuluĭ electoral din Brăila şi a lua adesiunea sa.

Nu maĭ vroesc a spune numele persoaneĭ care 'şĭ-a luat, de bună voe, această însărcinare, căcĭ ar trebui să intru în nişte detaliĭ prea amănunţite, carĭ ar dovedi în chipul cel maĭ patent toată ingratitudinea omuluĭ, care, spre ruşinea ţĕreĭ, a ajuns astă-zĭ mare logofĕt al dreptăţeĭ.

Destul că acea persoană s'a întors într'o mînă cu adesiunea D-luĭ Blaremberg, iar într'alta cu o listă de subscripţiune la cartea D-sale *Essai comparé*, şi care listă trebuia acoperită cu semnăturĭ până la valoarea de 1000 leĭ, fără de care sumă D. Blaremberg nu se putea mişca de la Sturzenĭ, din cauza strîmtorăreĭ materiale în care se afla.

Se făcu toate chipurile şi se adună această sumă, în urma trimitereĭ căreia D. Blaremberg îşĭ făcu apariţia la Brăila.

In conversaţiile particulare, ca şi în întrunirĭ publice, D. Blaremberg ataca pe Rege în chipul cel maĭ violent.

Şi ca să 'şĭ facă lumea idee de ceea ce era D. N. Blaremberg, pe acele vremurĭ, vom reproduce câte va liniĭ, dintr'un articol scris de D-sa în ziarul *Rĕsturnarea*, articol al căruĭ manuscris 'l posed, şi în care se esprima ast-fel:

Şi când până şi fapte carĭ fac se roşească fruntea celuĭ din urmă român, şi să clocote de mânie orĭ ce inimă bine pusă, dă dreptul unuĭ om să stea la vorbă cu Coroana şi să preşeadă la destinele unuĭ popor, în loc de a revolta, nu zic sentimentele Principeluĭ, dar măcar sentimentele soldatuluĭ şi omuluĭ de onoare, la ce nu trebue să ne aşteptăm?

Şi maĭ departe, încheind articolul, zicea că: opoziţiunea nu este dispusă *a se mulţumi cu firimiturile ce i se aruncă de la masa regală!*

Vĕzênd pe acest om atât de nestrămutat în credinţele sale şi atât de consecinte, de şi mulţĭ nu 'l împărtăşaŭ vederile, cu toate acestea, 'l dădeaŭ consideraţiunea ce de ordinar se acordă oamenilor consecinţĭ şi de caracter.

Şi atitudinea D-luĭ Blaremberg, în următoarea împrejurare, făcu să crească şi maĭ mult această consideraţiune:

Cu ocaziunea unor scandalurĭ, se făcu o telegramă de protestare la Rege; fireşte că această telegramă se prezintă şi D-luĭ Blaremberg ca să o subscrie. D-sa, însă, indignat oare-cum de acest fapt, zise: „*îmĭ* „*pare rĕŭ că nu mĕ cunoaşteţĭ în* „*destul de bine şi'mĭ prezentaţĭ să* „*iscălesc o telegramă cătră Rege,* „*fie măcar ca să fac o protestare.* „*Regele însă mĕ cunoaşte. El ştie* „*că eŭ am luptat tot-d'auna per-* „*sonal contra Sa, şi că nu i-am* „*recunoscut nicĭ-odată nicĭ puterea,* „*nicĭ existenţa. Nu voiesc ca Re-* „*gele când va vedea semnătura* „*mea, să creadă că mĭ-am schim-* „*bat părerea, şi să exclame:* **noch** „**ein Esel!**"

Aceste motive, arătate în chip aşa de lămurit, cnnvinseră pe toţĭ şi telegrama se expediă fără semnătura D-luĭ Blaremberg.

Care a fost însă conduita acestuĭ om de atuncĭ încoace, lumea o cunoaşte.

Ingrat până la culme, el a atacat cu cea maĭ mare furie pe toţĭ aceĭ care 'l-aŭ scos din vizuina de la Sturzenĭ, spre a'l readuce iarăşĭ la viaţa politică. Erĭ, susţinĕtor al cutăruĭ personagiŭ politic, pe spatele căruia credea să parvie, azĭ, duşman neîmpăcat al aceleiaşĭ persoane, de la care vede că momentan nu are ce spera. Umilit, ţanţoş, obraznic după împrejurărĭ şi după interes.

Indată ce a putut a se chivernisi, îndată ce a vĕzut asigurarea unuĭ traiŭ bun şi stăpânirea asupra întregeĭ averĭ de la Eforie, treptele palatuluĭ nu aŭ maĭ fost pentru el un abis, nicĭ Regele un Shylock încoronat. Şi acum poate să înţeleagă orĭ cine de ce acest caracter scria, acum patru anĭ, că nu se mulţumeşte cu firimiturile carĭ cad de la masa regală. Pentru că era flămînd rĕŭ, şi în aşa stare nu putea să se mulţumească numaĭ cu firimiturĭ. Poftea omul bucăţica întreagă, voia să aibă de unde roade şi de aceea juca rolul antidinasticuluĭ, propunênd rĕsturnarea Regeluĭ, şi era atât de aprins în antidinasticismul sĕŭ, în cât nu vroia să subscrie nicĭ măcar o telegramă către Rege, de teamă ca Regele să nu'l zică: **noch ein Esel.**

Ce va fi zis însă Majestatea Sa, când a vĕzut pe D. Blaremberg, în anturagiul Sĕŭ, la masa Sa, umilit şi devotat, târându-se la picioarele Sale? Ce va fi zis, când în urma cunoscutuluĭ raport al ministruluĭ de interne, D. Blaramberg a primit cu zîmbetul pe buze situaţiunea umilitoare ce 'ĭ-a creat-o D. Catargiu?

Ce va fi cugetat maĭ ales Majestatea Sa, când din anti-dinastic înverşunat, l'a vĕzut transformat în consilier al Tronuluĭ.

Ce va fi cugetat? Ce va fi zis? Aceasta nimenĭ nu ar putea-o spune maĭ bine de cât D. Blaremberg însuşĭ şi judecând după părerea D-luĭ Blaremberg, de acum patru anĭ, de sigur că Majestatea Sa nu a putut să zică maĭ puţin de cât: **Noch ein Esel!**

Maĭ mult ceva poate, dar maĭ puţin de sigur nu.

Negreanu

ULTIME INFORMAŢII

De oare-ce chestiunea evreiască se agită în acest moment şi preocupă toate spiritele, credem că cititoriĭ noştri ne vor fi recunoscătorĭ, dacă vom contribui la lămurirea definitivă a acesteĭ chestiunĭ.

In acest scop, ne-am decis a consacra întreg numĕrul nostru de Lunĭ 11 Noemvrie, care apare Duminecă dimineaţa, pentru publicarea imparţială a tuturor discursurilor rostite la întrunirea ţinută în sala Pastia din Iaşi, Duminecă 3 Noemvrie, sub preşedinţa Directoruluĭ nostru.

Atragem decĭ atenţiunea cititorilor noştri asupra aceluĭ numĕr.

—✠—

D. General Dunca, pus la retragere, e numit prefect la Constanţa.

D. Colonel Gr. Sturza e numit prefect la Botoşanĭ, în locul D-luĭ Cerchez, care trece la Dorohoiŭ.

D. N. Popescu, prefectul de Muscel, trece la Teleorman, în locul D-luĭ Stoenescu demisionat.

D. Suditu, prefectul din Brăila, şi-a dat dimisia, care îĭ va fi primită.

—✠—

Ni se scrie din Argeş:

In comunele Brătieniĭ-Galeş din plasa şi Judeţul Argeş există de aproape patru lunĭ comisiune interimară.

Membriĭ aceşteĭ comisiunĭ se compun numaĭ din cârciumarĭ şi pădurarĭ aĭ Statuluĭ.

S'a făcut o alegere la opt Septembre şi, în urma unuĭ balotaj, s'a făcut în Duminica următoare adică la 15 Sept. a doua alegere în bună linişte întrunind toţĭ aleşiĭ voturile aproape unanime, tot odată ne ivindu-se aicĭ un protest.

Şi onorabihl comitet nicĭ până astă-zĭ nu a validat această alegere.

Rugăm pe D. ministru de interne a cerceta cazul.

—✠—

D. N. Blaremberg ministrul justiţieĭ a vizitat astă-zĭ localul de morgă construit de primăria Capitaleĭ pe chiul Dîmboviţeĭ şi oferit ministeruluĭ Justiţieĭ.

—✠—

Afacerea falimentuluĭ negustoruluĭ de coloniale Ivanovicĭ se complică; D-niĭ procuror Const. Lahovary şi Maxim judecătorul de instrucţie sunt pe urma mărfeĭ pe care acest negustor a făcut-o nevĕzută.

—✠—

Operaţiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 7 Noembrie 1891.

Grâŭ de 54 libre 13.30; porumb de 60 libre 10.50; grâŭ de 57 ¼ libre 14.30, grâŭ de 56¼ lb. 14.25, grâŭ de 58 libre 14.40; grâŭ bulg. de 57 libre 15.15; porumb de 57 libre 10; orzoaică de 48 libre 9, orzoaică de 47 jum. lb. 8.75.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ h. 1800. Porumb 2000 hect. Orz 5000 hect. Pe uscat: Orz 2000 hect.

—✠—

Aflăm căsătoria D-luĭ Ion Lupaşcu cu gentila şi simpatica D-nă Elena Fochianu.

Trimetem felicitările noastre.

—✠—

Casa Kirschen Frères din Anvers. Abonaţiĭ noştri ne scrie că escrocul Michel Kirschen, cel care a fugit în America, le-a estorcat şi D-lor treĭzecĭ de miĭ de leĭ şi că le-ar părea foarte bine dacă poliţia ar putea reuşi să'l readucă în Bucureştĭ.

—✠—

Pentru alimentarea fonduluĭ necesar pentru îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ, guvernul are de gând să înfiinţeze o dare specială de 4 leĭ pe an.

ULTIME TELEGRAME

RIO-IANEIRO, 7 Noembre.—(*Agenţia Reuter*). Insurgenţiĭ întăresc Rio Grande; guvernul a ordonat trimiterea unuĭ detaşament de trupe la Destero, în provincia Santa Catarina.

In provincia San Paulo afacerile iaŭ o întorsătură ameninţătoare.

BERNA, 7 Noembrie. — Marele consiliŭ s'a rostit în unanimitate pentru rescumpărarea linieĭ drumuluĭ de fier central.

PARIS, 7 Noembrie. — D. de Giers a sosit la 6 ore seara; a fost primit la gară de D. Morenheim şi de personalul ambasadeĭ. Nicĭ o manifestaţie nu s'a făcut.

BUENOS-AYRES, 7 Noembrie.— Cele două Camere aŭ votat proiectul de consolidare a datoriilor municipale. Sesiunea legislativă s'a închis.

PARIS, 7 Noembrie. — D. Yvés Guyot s'a întreţinut cu maĭ mulţĭ administratorĭ de mine care aŭ declarat că situaţia minelor de cărbunĭ nu permite să urce salariele.

LONDRA, 7 Noembre. — Lucrătoriĭ dulgherĭ nefiind mulţumiţĭ de concesiunile ce li s'a făcut de arbitriĭ, ameninţă din nouă de a se pune în grevă.

LILLE, 7 Noembre. — Numĕrul greviştilor nu s'a schimbat; se crede că greva departamentuluĭ din Nord nu se va întinde.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rimnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI.

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.